

1 — Preliminars

En aquesta part expositiva, descriptiva o enumerativa de les formes fòssils fins ara reconegudes, hem seguit la distribució taxonòmica donada per Felix en el seu *Fossilium Catalogus*, que ha estat el motiu impulsor d'aquest treball.

Només hem reconegut la presència de 9 famílies. Per tal que aquesta part del treball tingui el major interès pràctic possible hem cercat les *diagnosis de tots els grups taxonòmics, indiquem llur procedència i hem procurat que fossin les originals o les que tinguessin valor actualment.*

Les formes genèriques numerades arriben a 76 i en les notes estratigràfiques que les acompanyen no ens referim més que a l'extensió vertical que té el gènere dins del cretàic prescindint quasi sempre de la seva presència en períodes anteriors o posteriors. En el quadre que acompanya cada família s'assenyala el nombre d'espècies corresponent a cada gènere, com també el nombre d'espècies noves que comprèn.

En l'enumeració de les espècies hem seguit simplement l'ordre alfabètic entre les que són nombroses.

En les sinonímies es dona en primer lloc la cita original on es troba la descripció i figuració de l'exemplar; després es citen quasi tots els treballs de la nostra bibliografia que tracten o donen referències de les espècies; a més van les cites del catàleg de Felix que comprèn totes les formes cretàiques i les de l'obra monumental de Paul Oppenheim, que poden servir de complement a la bibliografia estrangera de cada espècie que no té interès per a nosaltres; no citem el catàleg de la col·lecció Vidal publicat per Pardillo, que ve englobat sempre en la cita de Vidal, com tampoc la nota sobre els polípers de la col·lecció nostra per ésser en llur majoria els citats en el present treball. Únicament en casos especials es fa esment d'aquestes publicacions.

De cada espècie nova a Catalunya, donem la descripció més abreujada, sense mancar a la claredat; també exposem les nostres observacions en el cas que ens hagi estat permès i ajuntem a cada forma la referència sobre els principals jaciments estrangers on ha estat també reconeguda l'espècie, així com el nivell en què es troba.

De cada espècie donem el nivell estratigràfic que té en les nostres formacions i finalment les localitats en què ha estat trobada fins ara, i indiquem a vegades l'autor de la troballa; quan no s'indica res, és que l'espècie ha estat citada per primera vegada en les nostres investigacions.

Vénen anotades en aquest treball 285 espècies, distribuïdes en 76 gèneres, els més rics dels quals en espècies són: *Heliastrea* amb 19; *Cyclolites* amb 12; *Synastraea* amb 15; *Trochosmilia* amb 22; *Astrocoenia* amb 13. Una trentena de gèneres presenten una sola espècie.

En la fauna del cretàic inferior hi ha representats uns 40 gèneres; en els nivells superiors els gèneres arriben a 60; a Catalunya han estat trobats 72 gèneres, i 20 en els països limítrofs.

A primer cop d'ull sembla que tinguem ara una fauna corallina potser massa nombrosa per a un sol període geològic com és el cretàic i encara només que de Catalunya amb unes 280 espècies.

Un desconeixement del que són aquestes investigacions és el que pot fer sorgir aquest dubte. En la paleontologia francesa s'esmenten més de 600 formes del terreny cretàic francès.

No menys extraordinari és el terreny juràssic amb centenars d'espècies, com es pot veure en les voluminoses monografies dels polípers de la fauna suïssa i portuguesa. I si més no, podem comparar la nostra fauna amb la del jaciment de Gosau, per veure que resta molta feina a fer, ja que aquest lloc privilegiat fou estudiat per Reuss, el qual establí moltes formes noves; després repregué l'estudi Félix i hi trobà nous materials, i finalment Paul Oppenheim ha publicat una voluminosa monografia d'aquest jaciment del senonià on esmenta 70 gèneres, alguns nous, amb 297 espècies, 89 de les quals són noves; en un mot, d'un sol jaciment més formes que en tots els jaciments peninsulars plegats. No direm res del jaciment cenomanià de Monti d'Ocre. Si aquestes investigacions que nosaltres hem iniciat es feien metòdicament a totes les nombroses localitats que hem esmentat, és quasi segur que el nombre de formes que nosaltres hem triplicat, els investigadors dels temps a venir podrien fàcilment duplicar-les i llavors sí que la nostra fauna corallina estaria quasi al nivell en què es troba el seu estudi en altres països.

En aquest catàleg agruparem indistintament, per no incórrer en repeticions, totes les formes prescindint de les clàssiques divisions de formes paleocretàiques, cenomanianes i neocretàiques; les darreres són les més nombroses, segueixen després les paleocretàiques, i finalment són reduïdíssimes les trobades en els dipòsits cenomanians.